

מ"ת 11976/06/22 - מדינת ישראל נגד אחמד קסאס

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 11976-06-22 מדינת ישראל נ' קסאס(עציר) ואח'

לפני כבוד השופטת מיכל רוזן עוזר
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה)
נגד
אחמד קסאס
באמצעות עוה"ד דריה גולדין, שמואל קליין ויקי קהן

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב, אחמד קסאס (להלן: **המשיב**) עד לתום ההליכים הפליליים נגדו.

רקע

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום (תפ"כ 12020-06-22) ביחד עם עוד 15 נאשמים. בד בבד הוגשה נגדו ונגד יוסף מנצורה, נאשם מרכזי נוסף (להלן: **מנצורה**), בקשה למעצר עד לתום ההליכים הפליליים נגדם.
2. כתב האישום מתאר מערך מורכב שפעל לאורך שנים, שעיקרו בהוצאה וניכוי של חשבוניות כוזבות בהיקף של מאות מיליוני ש"ח. עבירות אלה הן עבירות מקור לעבירות הלבנת ההון הנטענות בכתב האישום. בצד אישומים אלה, מיוחסים למשיב שלושה אישומים נוספים. שניים מהם עניינם מעשי סחיטה באיומים, עושק וקבלת נכסים שהושגו בפשע, ואחד מהם עניינו התחמקות מתשלום מס הכנסה.
3. ביום 22.9.2022, במסגרת ההחלטה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה, קבעתי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת הנטען בכתב האישום, תוך שהתייחסתי לאישומים מסוימים בהם מצאתי חולשה בראיות התביעה.

טענות הצדדים

4. המבקשת סבורה כי בעניינו של המשיב מתקיימות עילות מעצר של מסוכנות, חשש לשיבוש הליכי משפט והימלטות מהדין, כי אין מקום לחלופת מעצר, ויש להורות על מעצרו של המשיב, מאחורי סורג ובריח, עד לתום ההליכים הפליליים נגדו.
5. בטעוניהם עמדו באי כוח המבקשת על חומרת המיוחס למשיב בכתב האישום. לטענתם, העבירות "הכלכליות" המיוחסות למשיב מלמדות על פעילות שיטתית בהיקף כספי עצום, ללא מורא, תוך שיתוף פעולה עם אחרים, והכל שעה שנגד המשיב תלוי ועומד כתב אישום בגין עבירות דומות. לכך מתווספים עבירות הלבנת ההון בהיקפי עתק והקושי

להתחקות אחר פעולותיו הכלכליות של המשיב, שאף אינו מנהל חשבון בנק. לשיטת המבקשת, די בעבירות אלה כדי ללמד על מסוכנותו של המשיב ולבסס עילת מעצר נגדו. בנוסף, באי כוחה של המבקשת טענו שביצוע של עבירות מע"מ היא דרך חיו של המשיב, זאת נוכח עברו הפלילי הכולל הרשעה, שהתיישנה, משנת 2011 בגין עבירות מע"מ בין השנים 2000-2002, וכתב אישום נוסף בגין עבירות מע"מ התלוי ועומד נגדו בבית משפט השלום בירושלים. לשיטת המבקשת, יש בכך כדי ללמד שלא ניתן לתת במשיב אמון וגם אין דרך להרתיעו.

6. עוד נטען, כי מסוכנותו של המשיב עולה גם מעבירות הסחיטה באיומים המיוחסות לו באישומים הרביעי והחמישי, וכי האלימות מאפיינת את המשיב בהתנהלותו העסקית. לשיטת המבקשת המשיב מבצע את עבירות הסחיטה כדי לקדם את מטרותיו, באופן מתוחכם וזהיר תוך התהדרות בהילה וסביבה מאיימת, ויש בכך כדי להעצים את המסוכנות הנשקפת ממנו. נטען, כי עבירות הסחיטה באיומים יוצרות חשש מובנה לשיבוש הליכי משפט והלכה היא שאין חלופת מעצר ההולמת אותן. בענייננו טענה המבקשת שאין המדובר בחשש תיאורטי נוכח מזכרים המתעדים חששות ופחדים של הדיירים בקריית מלאכי, של מנכ"ל קבוצת נקש, אבי חורמרו (להלן: **חורמרו**), ועובדי מלון אוקיאנוס (ת/17, ת/18, ת/19 ו-ת/20). בנוסף הגישה המבקשת פראפרזות של ידיעות מודיעיניות מהשנים 2016 ועד מרץ 2022, שהועברו גם להגנה, וטענו שיש בהן כדי ללמד על מסוכנותו (ת/21).

באשר לכרסום שנקבע ביחס לראיות לכאורה, טענה המבקשת כי יש "מקבילית כוחות" בין עוצמת העילה לבין הכרסום בראיות. לכן, גם אם נקבע כי קיימת חולשה בראיות בכל הנוגע לאישומים בסחיטה באיומים, הרי שנוכח עוצמת העילה המתקיימת ביחס להם, אין בחולשה הראייתית כדי להשפיע על החלטת המעצר.

7. המבקשת התייחסה להשוואה בין המשיב לבין מנצורה, שביחס אליו גובשה הסכמה לאחר ההחלטה לעניין הראיות לכאורה, בגדרה התבקשתי להורות על מעצרו בדרך של פיקוח אלקטרוני. נטען שיש פער משמעותי בין המשיב לבין מנצורה שכן המשיב הוא "הגורם בלעדיו אין" למערכת הפצת החשבוניות הכוזבות, וגם ההיקף הכספי של העבירות המיוחסות לו גדול יותר. עוד נטען כי יש להבחין בין השניים נוכח עבירות הסחיטה באיומים המיוחסות למשיב בלבד וגם נוכח הרשעתו של המשיב בעבר בעבירות מע"מ.

8. באי כוח המשיב עמדו על משך הזמן הארוך שהמשיב, שמעולם לא ריצה עונש מאסר מאחורי סורג ובריה, מצוי כבר במעצר, ויצאו נגד פרסומים בעניינו שלטענתם מייצרים "אווירה" כאילו קשור תיק זה במאבק למיגור הפשיעה בחברה הערבית. כל זאת, שעה שטענות אלה אינן חלק מכתב האישום ולא הובאו ראיות לתמוך בהן.

9. בכל הנוגע לטענת המסוכנות הנובעת מאישומי הסחיטה באיומים המיוחסים למשיב, הפנו באי כוח המשיב להחלטה שניתנה ביחס לראיות לכאורה ולחולשה הראייתית שנקבעה ביחס להם. נטען, כי בנסיבות המקרה לא ניתן להציג את המשיב כאדם המטיל אימה, כי חששם הנטען של הדיירים בקריית מלאכי יכול לנבוע גם מהפרסומים שהתפרסמו ביחס למשיב, וכי בכל הנוגע למר חורמרו הרי שהלה אינו חושש מהמשיב ואף ניסה, בעת האחרונה, ליצור קשר עם באי כוחו. באשר למסוכנות הנובעת מהאישומים "הכלכליים", נטען כי המבקשת מתעלמת מכך שבמשך שנים קיים המשיב שיח והתדיינות עם רשויות המס בנוגע לטענת החשבוניות המזויפות, דבר העולה גם מהמזכר שהוגש על ידי המבקשת (ת/13), ופורט גם בסעיף 24 להחלטה לעניין הראיות לכאורה. עוד נטען כי יש לתמוה על טענת המבקשת לפיה בצד הסרת המחדלים על ידי המשיב בוצעו עבירות נוספות. נטען, כי מקום בו הוברר קיומו של מחדל נטל המשיב אחריות, ובתקופה הרלוונטית שילם כ-18 מיליון ש"ח לרשויות המס.

10. בכל הנוגע לעברו הפלילי של המשיב, נטען כי עסקינן בהרשעה אחת, שהתיישנה, בגין עבירות בין השנים

2000-2002, ואין בה כדי ללמד על מסוכנותו של המשיב בן ה-55.

עוד נטען, כי אין יסוד להבחנה בין המשיב לבין מנצורה, לא בהיבט של סכומי העבירה, וגם לא בגין אישומי הסחיטה באיומים, לכל הפחות זה המתייחס לדיריים בקריית מלאכי, זאת נוכח מעורבותו ונוכחותו של מנצורה באירוע שבו נטען שהושמעו איומים.

11. באי כוח המשיב עמדו גם על כך שעסקין בתיק רב היקף, שלא ניתן יהיה לנהל שעה שהמשיב עצור מאחורי סורג ובריח. עוד נטען כי היקפו של התיק וריבוי הנאשמים בו מלמד כי הוא צפוי להתנהל עוד זמן רב. בנוסף נטען כי מצבו הרפואי של המשיב אינו טוב והפנו לעניין זה למסמכים שהוגשה במסגרת נ/4. לטענתם, בהינתן שעסקין בתיק המבוסס על ראיות נסיבתיות, בצירוף חזקת החפות העומדת למשיב, וההלכה לפיה מעצר אינו מקדמה על חשבון העונש, הכפ נטה לטובת שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

תסקיר שירות המבחן

12. ביום 22.9.2022, לאחר מתן ההחלטה לעניין הראיות לכאורה, הוריתי על הגשת תסקיר של שירות המבחן בעניינו של המשיב. הגשת התסקיר התעכבה בשל העומס המוטל על שירות המבחן שבגינו נעתרתי, בניגוד לעמדת המשיב, לבקשות ארכה שהוגשו על ידי שירות המבחן, והתסקיר הוגש ביום 30.11.2022 (להלן: **התסקיר הראשון**).

בדיון מיום 1.12.2022 טענה המבקשת כי תסקיר שירות המבחן הינו תסקיר חסר שכן לא נכללה בו התייחסות להרשעתו הפלילית של המשיב כמו גם לתיק התלוי ועומד נגדו. יוער, כי מלכתחילה לא נעתרתי לבקשת המבקשת להתיר לה לשלוח מסמכים אלה לשירות המבחן, אך משהתברר שייתכן ששירות המבחן לא היה ער לנתונים אלה, הפניתי אליהם את תשומת ליבו וביקשתי את עמדתו באשר להשלכתם על התסקיר שניתן. ביום 8.12.2022 הגיש שירות המבחן תסקיר משלים, לאחר שהובאו בפניו הרשעתו של המשיב והתיק התלוי נגדו.

13. שירות המבחן התרשם מהמשיב כאדם כריזמטי בעל יכולות קוגניטיביות ותפקודיות טובות שלאורך השנים היה ממוקד בקידומו העסקי והכלכלי. בצד זאת, התרשם ממאפייני אישיות שעיקרם צורך במקסום רווחים המוביל את המשיב למצבי טשטוש גבולות ולהתנהלות מניפולטיבית ומרמית. שירות המבחן העריך שבשלב זה אין למשיב יכולת בדיקה והבנה של התהליכים הקשורים בנסיבות התנהגותו וכי הוא מציג פאסדה מוצלחת ומתפקדת. נתונים אלה בצד יכולת תחכום והסתרה מלמדים על סיכון להישנות העבירות. בצד זאת עמד שירות המבחן על כך שהמשיב חווה את מעצרו באופן משברי ומוחשי, על העדר עברו הפלילי, יכולתו לאורך השנים להסתגל למסגרות, תחושות האכזבה והבושה שחש מול קרוביו ומחויבותו כלפיהם.

שירות המבחן התייחס גם לסביבתו המשפחתית של המשיב, לקשריו הקרובים עם משפחתו שתוארה כחמה ומלוכדת. שירות המבחן נפגש גם עם ארבעה מפקחים מוצעים, ומצא ששלושה מהם, אביו, אשתו ואחותו, מגויסים לפקח על המשיב, תוך הבנת משמעויות הפיקוח והמחרים האישיים הכרוכים בו מבחינתם. הערכת שירות המבחן היא שתחת השגחתם המשיב יימנע מהתנהגות בעייתית, וכי הם מתאימים לפקח עליו.

בסיכום התסקיר הראשון, המליץ שירות המבחן על שחרור המשיב בתנאי מעצר בית מלא, בדירה שנשכרה עבורו, בפיקוח אביו, אחותו ואשתו לסירוגין, איסור יצירת קשר עם מי מהמעורבים בהליך, קביעת ערבויות כספיות משמעותיות והטלת צו פיקוח שירות המבחן למשך שישה חודשים.

14. כאמור לעיל, בהמשך לדיון שהתקיים בפני, הגיש שירות המבחן תסקיר משלים, לאחר שהובאו לידיעתו נתונים אודות עברו הפלילי וכתב האישום התלוי ועומד נגדו. במסגרת התסקיר המשלים חזר שירות המבחן על התרשמותו מהמשיב, מתוך מודעות לנסיבות מעצרו ודפוס התנהגותו. שירות המבחן חזר על האופן המוחשי והמרתיע שבו המשיב חווה את מעצרו, ההכרה במשמעות ההליכים המשפטיים ואף ציין כי עלתה יכולת ראשונית של המשיב להתייחס להתנהלותו במישור הפיננסי והעסקי. עוד הזכיר שירות המבחן את המעטפת המשפחתית המלוכדת, המודעת למשמעות הפיקוח, שמחזקת אצל המשיב את ההבנה בדבר משמעות העמידה בצווים שיפוטיים, ועל כך שהמשיב מנהל את הליכים המשפטיים ללא התחמקות. בנסיבות אלה, חזר שירות המבחן על המלצתו, גם בהינתן הנתונים שהובאו לידיעתו.

15. עמדתה היסודית של המבקשת ביחס לתסקיר שירות המבחן הייתה שאין בו צורך, שכן המקרה שבפנינו הוא מקרה מובהק שבו נדרש מעצר מאחורי סורג ובריח. לגופו של תסקיר נטען, כי שירות המבחן עמד על דמותו של המשיב המעוניין רק בגריפת רווח אישי, שאינו בוחל באמצעים ומכל מקום אינו לוקח אחריות על מעשיו. משהוגש התסקיר המשלים טענה המבקשת כי מסקנותיו אינן מתיישבות עם האמור בו בדבר דמותו של המשיב. עוד נטען, כי העדר העבר הפלילי היה בבסיס מסקנת שירות המבחן בתסקיר הראשון ועל כן מתמיה שגם בהינתן ההרשעה שהתיישנה, נותרה ההמלצה על כנה.

16. באי כוח המשיב טענו ששירות המבחן זיהה את החוויה הקשה שחווה המשיב במעצרו, בחן את התמונה במלואה תוך ניסיון לשמור על אובייקטיביות וכי בצד התבטאויות אוהדות כלפי המשיב לא חסך גם בביקורת כלפיו תוך הצבעה על חולשותיו. באי כוח המשיב ביקשו לקבל את המלצת שירות המבחן ולשחרר את המשיב למעצר בית. בנוסף, אמצו באי כוח המשיב את הצעת שירות המבחן להורות על פיקוח של שירות המבחן על המשיב, שכן לשיטתם הדבר דרוש נוכח הטראומה שחווה המשיב ממעצרו.

בחינת המפקחים

17. כאמור, שירות המבחן בחן גם ארבעה מפקחים שהוצעו על ידי המשיב. מפקחים אלו, ושלושה מפקחים נוספים, גב' נעמי קסאס אחייניתו של המשיב, גב' ג'ניה פילטוב שהיא חברה של בני הזוג קסאס, ומר אשר זילברשפורן חבר נוסף, התייצבו גם בפני. כל המפקחים המוצעים נחקרו על ידי בא כוח המבקשת ואף השיבו לשאלותי כך שיכולתי להתרשם מהם באופן בלתי אמצעי.

18. לשיטת המבקשת, אף אחד מבין המפקחים המוצעים אינו מתאים לשמש כמפקח. ביחס לאשת המשיב נטען, כי מחקירותיה מתברר שלאורך שנים לא ידעה דבר על פעילותו של המשיב, הגם שחלקה נעשה תחת עוסק מורשה שהיה גם על שמה. נטען שנוכח האמור בחקירותיה היא לא תוכל להוות מפקחת אפקטיבית וגם כי לא ניתן לתת בה אמון. ביחס לאביו של המשיב נטען שלא ניתן לתת בו אמון נוכח הרשעה שהתיישנה בגין עבירה מאוגוסט 2011 על חוקי הצייד, ונוכח התנהלותו במסגרת התיק דנא, שלטענת המבקשת מלמדת על אי אמירת אמת.

ביחס למפקחים האחרים נטען שהם בעלי קרבה הדוקה מידי למבקש, תלויים בו כלכלית, ונעדרי יכולת אובייקטיבית להבין אם מבוצעות עבירות נוכח תחכומן של העבירות. באי כוחו של המשיב טענו מצדם, כי המפקחים ראויים לשמש כמפקחים.

דיון והכרעה

19. בבחינת בקשה למעצרו של נאשם עד לתום ההליכים הפליליים על בית המשפט לבחון אם קיימות ראיות לכאורה ועילת מעצר, ואם כך הוא, אם ניתן להפיג את החשש בגינו מתקיימת עילת מעצר בדרך אחרת שפגיעתה בחירות הנאשם פחותה ממעצר (בש"פ 640/20 קטן נ' **מדינת ישראל** (4.2.2020) (להלן: **עניין קטן**); בש"פ 5169/19 **סמואל נ' מדינת ישראל** (14.8.2019) (בש"פ 1911/11 **רוה נ' מדינת ישראל** (22.3.2011)). המבחן הוא דו שלבי. ראשית, יש לבחון אם, ברמה העקרונית, יש היתכנות לחלופת מעצר, או למעצר בפקוח אלקטרוני. ככל שבית המשפט מגיע למסקנה שקיימת היתכנות כזו עליו לבחון את החלופות הקונקרטיות ומידת התאמתן (בש"פ 8389/15 **אבו כאטר נ' מדינת ישראל** (27.12.2015)).

20. בענייננו, כתב האישום מתאר מערך מורכב במסגרתו ביצע המשיב, ביחד עם אחרים, עבירות "כלכליות". כאמור, במסגרת ההחלטה לעניין ראיות לכאורה עמדתי על קיומן של ראיות לכאורה להוכחת הנטען בכתב האישום ביחס לעבירות "הכלכליות", בצד חולשה מסוימת הנוגעת לשניים מאישומים אלה. במיוחד ראוי לשים לב, לחולשה עליה הצבעתי בנוגע להוכחת היקף העבירה המיוחסת למשיב בחלק השני באישום הראשון, שהוא אישום משמעותי בהיקף נטען של מאות מיליוני ש"ח. מכל מקום, גם בהינתן החולשה הראייתית האמורה, קיימות ראיות לכאורה לפעילות שיטתית, בהיקפים ניכרים, לאורך זמן, תוך שיתוף של גורמים נוספים. הלכה היא, שבנסיבות כאלה, גם עבירות רכוש בלבד יכולות לבסס את מסוכנותו של הנאשם ולהוות עילה למעצרו עד לתום ההליכים הפליליים נגדו (בש"פ 5561/12 **מדינת ישראל נ' שירזי** (31.7.2012); בש"פ 3543/15 **מדינת ישראל נ' כהן** (8.6.2015) (להלן: **עניין כהן**)).

21. בהקשר זה, יש לזכור שחקירת המשיב בדצמבר 2019, במסגרתה כבר הועלו טענות הנוגעות לתקינות של החשבוניות, וגם דיונים שהתקיימו מול רשויות המס, לא מנעו את המשכה של הפעילות הנטענת בכתב האישום. בצד זאת, ריבוי ההתדיינויות שבין המשיב לרשויות המס ביחס לטענותיהם מעלה שהמשיב לא התחמק מהתדיינויות אלה, התייצב וטען את טענותיו.

22. למשיב מיוחסים גם שני אישומים של סחיטה באיומים ועבירות נלוות של עושק וקבלת נכסים שהושגו בפשע. הלכה היא שבעבירות של סחיטה באיומים מתקיים חשש מובנה לשיבוש הליכי משפט ובדרך כלל הן אינן מתאימות לחלופת מעצר שכן גלומה בהן, מעצם טיבן, מסוכנות (בש"פ 7385/19 **אברהם נ' מדינת ישראל** (25.11.2019); בש"פ 5147/21 **מורדכיב נ' מדינת ישראל** (1.8.2021) (להלן: **עניין מורדכיב**); בש"פ 5953/10 **אלפרון נ' מדינת ישראל** (6.9.2010)). בצד זאת נקבע, כי גם בעבירות של סחיטה באיומים, על בית המשפט לבחון אם מתקיימת היתכנות לחלופת מעצר (**עניין מורדכיב**; בש"פ 309/17 **טיירי נ' מדינת ישראל** (2.2.2017)).

23. בהקשר של עבירות הסחיטה באיומים יש חשיבות לתשתית הראייתית בה דנתי בסעיפים 97-121 ובסעיפים 128-143 להחלטה לעניין הראיות לכאורה, והחולשה עליה עמדתי בראיות התביעה. במיוחד כך, מקום בו חולשת הראיות משליכה על רף החומרה שניתן לייחס למעשים הנטענים. עוצמת הראיות רלוונטית גם לנכונותו של בית המשפט לבחון חלופת מעצר (בש"פ 5627/22 **מיודיק נ' מדינת ישראל** (18.10.2022)).

24. בנוגע לאישום הרביעי, שעניינו איום נטען כלפי רוכשי זכויות בקבוצת הרכישה בקרית מלאכי, אומר בתמצית, כי מבלי להקל ראש בחומרת מעשה סחיטה באיומים, הרי שמהראיות לכאורה עולה שלא הושמע איום לפגיעה פיזית ברכוש וודאי שלא פגיעה פיזית בגוף. אין גם טענה, שלמשיב היה קשר לעבריינים שהפריעו קודם לכן לעבודה בפרויקט או שהציג עצמו בפני הדיירים כמשתייך לארגון פשע. לכן, מלכתחילה, אין המדובר בטענה למעשה סחיטה ברף החומרה הגבוה המוכר בעבירות מסוג זה.

עוד אזכיר, בזירות המתבקשת, כי מהראיות לכאורה עולה שהמשיב השקיע כסף בפרויקט באופן שאפשר את השלמתו והציב דרישה נחרצת פחות מזו הנזכרת בכתב האישום, שכללה תשלום מתוך היתרה שתיוותר לאחר שהדיירים יקבלו את הדירות. בפועל במועד הגשת כתב האישום המשיב לא קיבל דבר מתוך הכספים שהיו באותו מועד בקופת הפרויקט.

כאמור, חולשת הראיות משליכה על מידת החומרה שניתן לייחס למעשיו של המשיב, ומכאן למידת המסוכנות העולה ממנה. במנעד הקיים לכל עבירה, ובכלל זה לעבירה של סחיטה באיומים, התנהלותו של המשיב, כפי שעולה מהראיות לכאורה, אינה מצויה ברף חומרה גבוה.

25. באשר לאישום החמישי שגם בו מיוחסת למשיב עבירה של סחיטה באיומים על רקע מגוריו של המשיב במלון "אוקיאנוס" וחובו בגין השהות במלון, עמדתי על קיומה של חולשה בראיות התביעה. בתמצית אומר, שמהראיות לכאורה עולה מערכת יחסים מורכבת וארוכת שנים בין המשיב ובכירי רשת המלון, ביניהם חורמרו. עוד עולה שלאורך השנים שולמה שהייתו של המשיב במלון באמצעות אספקת שיש ואבן, וגם במקרה הנדון הועברו שיקים שהקטינו את החוב. בנסיבות אלה, סברתי שיש חולשה בטענה לפיה המסקנה ההגיונית היחידה מחובו החריג של המשיב בגין השהיה במלון היא שהמשיב סחט באיומים את אי תשלומו. גם ההתבטאות הקונקרטית של המשיב שתוארה כאיום כלפי חורמרו, אינה במדרג ההתבטאויות החמורות, במיוחד כך נוכח מאפייני השיח בין השניים שאינם כוללים צחות לשון (ר' סעיפים 134-135 להחלטה בעניין הראיות לכאורה).

26. עוד ראוי לציין, כי שני אירועי הסחיטה באיומים הנזכרים בכתב האישום, הם אירועים נפרדים, נקודתיים, וכי אין בכתב האישום טענה למעשי סחיטה או איומים כשיטת פעולה המלווה את מעשי העבירות הכלכליות הנטענות. בהקשר זה יש לתת את הדעת גם לכך שהמשיב, ששמר על זכות השתיקה במרבית החקירה, מסר גרסה ביחס לשני האישומים הנוגעים לעבירות הסחיטה באיומים (השוו בש"פ 1748/11 יחזקאל נ' מדינת ישראל (10.3.2011)).

27. בצד זאת, לא ניתן להתעלם מהחומרה הטבועה בעבירות הסחיטה באיומים, שעל אף החולשות האמורות, מתקיימות ראיות לכאורה לביסוסן. לא ניתן גם להתעלם מחששותיהם של העדים הרלוונטיים לאישומים אלה, גם אם לא הוכח ניסיון מצדו של המשיב להשפיע על עדותם. חששות אלה עולים מהמסמכים שהגישה המבקשת, כמו גם מהראיות שנסקרו בהחלטה לעניין הראיות לכאורה (ר' למשל סעיף 108 להחלטה והשוו: בש"פ 2931/21 קובי נ' מדינת ישראל (24.5.2021) (להלן: עניין קובי)).

28. כאמור, המבקשת הגישה פראפרזות של מידע מודיעיני וטענה כי יש בהן כדי לבסס את מסוכנותו של המשיב (ת/21). לאחר שעיינתי במסמך אני סבורה, שבנסיבות עניינינו, לא ניתן לבסס על יסודו מסקנות.

עסקינן בפראפרזות, ממועדים קודמים לחקירה, בהן נטען, כי פעולותיו של המשיב קשורות ומערבות גם את בני משפחת ג'רושי, שהוא שותף בפעילותם, ומשמש כ"איש הכספים" שלהם. מבלי להתייחס לגוף הטענות המועלות בפראפרזות, ראוי להדגיש, שהן אינן נכללות בכתב האישום. גם לא נטען שיש בהן כדי לבסס חשש לשיבוש הליכים או ביצוע עבירות בזמן המעצר.

בנסיבות המקרה, המידע המודיעיני, שרשויות האכיפה לא הצליחו לאסוף ראיות להוכחתו, אינו יכול להוות נתון לביסוס מסוכנותו של המשיב.

29. באשר לחשש מהימלטות, הרי שהמבקשת ציינה חשש זה כעילה בבקשת המעצר אך לא חזרה עליו בטיעונים
עמוד 6

בפני ומכל מקום לא הובאו טעמים קונקרטיים לביסוסה (בש"פ 648/20 **מדינת ישראל נ' תום בן דוד** (30.1.2020)). במאמר מוסגר יוער כי המשיב לא נמלט גם נוכח חקירתו בדצמבר 2019, ומכל מקום אני סבורה שניתן לאיין חשש הימלטות שלא הוצג טעם קונקרטי לו, באמצעות תנאים מגבילים וצו עיכוב יציאה מהארץ.

30. מעבר לשיקולים הנובעים מהעבירות המיוחסות למשיב, יש לבחון שיקולים נוספים הנוגעים למשיב ולהיתכנותה של חלופת מעצר.

31. בכל הנוגע לעברו הפלילי של המשיב הרי שהוא אינו מכביד וכולל הרשעה שהתיישנה משנת 2011 בגין עבירות מע"מ שבוצעו בין השנים 2000-2002 בגינה נדון למאסר שרוצה בעבודות שירות. נגד המשיב תלוי ועומד תיק נוסף בעבירות מע"מ בבית משפט השלום בירושלים, בו הוא נאשם, ביחד עם מנצורה, בעבירות בהיקף קטן משמעותית מזה המיוחס לו במסגרת ההליך כאן. אין בעברו של המשיב עבירות אלימות, איומים, סחיטה וכדומה, ומכל מקום אין המדובר בעבר פלילי מכביד המלמד על מסוכנות במידה המצדיקה מעצר מאחורי סורג ובריח.

32. נתון נוסף הוא האמור בתסקירי שירות המבחן. תסקיר שירות המבחן הביא בפני תמונה אותנטית ומפוכחת ביחס למשיב. מצד אחד הוא אינו חף מביקורת על חולשותיו, מאפייני אישיות בעייתיים והחשש הקיים נוכח אלה להישנות עבירות. מן הצד השני שירות המבחן לא התעלם מיכולותיו של המשיב, חווית המעצר הקשה והמרתיעה, ותחושת הבושה והאכזבה שהוא חווה. שירות המבחן הביא לידיעתי גם את המעטפת המשפחתית החמה והמלוכדת של המשיב ויחסי המחויבות ההדדיים שבין בני המשפחה. אני מקבלת את עמדתה הביקורתית של המבקשת ביחס לתסקיר בשל כך ששירות המבחן לא שינה את מסקנותיו בעקבות הנתונים אודות עברו הפלילי של המשיב והתיק התלוי ועומד נגדו. כפי שצינתי לעיל אין המדובר בעבר פלילי מכביד ועל כן אין קושי בכך שידיעה בדבר קיומו לא הובילה את שירות המבחן לשנות ממסקנותיו.

שקלתי בכובד ראש את המלצת שירות המבחן, שהגם שאינה מחייבת את בית המשפט הרי שיש לתת לה משקל בהיותה המלצת גורמי מקצוע בעלי מיומנות וניסיון (בש"פ 6985/10 **עזרא נ' מדינת ישראל** (6.10.2010), **עניין קטן** (פסקה 24)). בסיכומם של דברים, הנתונים שהובאו במסגרת התסקיר, היו רלוונטיים וסייעו בקבלת ההחלטה, אולם כפי שיפורט להלן, החלטתי שלא לאמץ במלואה את המלצת שירות המבחן.

33. בעניינינו עולה גם שאלת השוויון בין הנאשמים. כאמור, לאחר ההחלטה לעניין הראיות לכאורה, התבקשתי, בהסכמת הצדדים, להורות על מעצרו של מנצורה בדרך של פיקוח אלקטרוני. מנצורה הוא צד למרבית האישומים בעבירות "הכלכליות" המפורטות בכתב האישום. במסגרת טיעוניה של המבקשת ביחס לקיומן של ראיות לכאורה, טענה כי הוא והמשיב פעלו מתוך שותפות גורל ויחסים הדדיים וכי "אין קסאס בלי מנצורה ואין מנצורה בלי קסאס" (עמוד 42 לפרוטוקול הדיון שורה 24). מכאן, שלמרות הבדלים כאלה ואחרים באישומים הנוגעים לעבירות "הכלכליות", ובשונה מטענתה היום, עמדתה היסודית של המבקשת הייתה לזהות עניינית בין מנצורה למשיב בכל הנוגע לביצוען של העבירות "הכלכליות".

אכן, למנצורה לא מיוחסים אישומים שאינם "כלכליים", אך, לדעתי, הפער הנובע משני אישומים אלה, במיוחד בהינתן החולשה הראייתית עליה עמדת לעיל, אינו מצדיק את הפער המשמעותי שבין מעצר בפיקוח אלקטרוני לבין מעצר מאחורי סורג ובריח. במיוחד בהינתן העדר הבדל משמעותי בנסיבות האישיות של המשיב ושל מנצורה (**עניין כהן** (פסקה 14)).

34. שיקול נוסף הוא משכו הצפוי של המשפט. כאמור, עסקינן בכתב אישום מורכב ורחב היקף, ורשימת עדי התביעה כוללת מעל 300 עדים. כתב אישום מתוקן הוגש לאחרונה בתחילת חודש נובמבר, וטרם החלה שמיעת ראיות. בחלוף שישה חודשים מיום שהוגש כתב האישום, ניתן להעריך כי מדובר במשפט הצפוי להתנהל לאורך זמן רב עד שתינתן בו הכרעה סופית. אכן, בדרך כלל התמשכות ההליכים אינה שיקול הנשקל בשלב זה, אך לדעתי בנסיבות ענייננו, כאשר כבר עתה ניתן להעריך את משך ההליכים, ראוי להביא גם שיקול זה במניין השיקולים (**עניין כהן**). במאמר מוסגר יוער, כי ההתמשכות הצפויה של ההליך, מקום בו הנאשם הוא היחיד המצוי במעצר מאחורי סורג ובריח, ממחישה ומדגישה גם את הפגיעה בשוויון בין הנאשמים (ר' **עניין מורדכייב** פסקה 6).

35. בנוסף, נתתי דעתי גם לכך שהמשיב כבר עצור מזה כשבעה חודשים, וכפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, המעצר נחוה על ידו באופן משברי ומוחשי, כך שניתן להניח שיהווה גורם מרתיע מבחינתו.

36. מכלול הנתונים והשיקולים האמורים לעיל מביא למסקנה לפיה, מתקיימת בעניינו של המשיב עילת מעצר של מסוכנות. זו נובעת מהעבירות "הכלכליות" המיוחסות לו בכתב האישום, כמו גם מעבירות הסחיטה באיומים. בנוסף, חששותיהם של רוכשי הדירות ועובדי המלון, מקימים חשש לשיבוש הליכי משפט, הגם שאין טענה לניסיון השפעה על עדותם מצידו של המשיב (השוו: **עניין קובי**).

עם זאת, מכלול השיקולים ובעיקר חולשת הראיות באישומים הנוגעים לסחיטה באיומים, העדרו של עבר פלילי בעבירות איומים או אלימות ועבר בלתי מכביד בעבירות מס, שיקולי השוויון בין הנאשמים, התרשמותו של שירות המבחן, ומשכו הצפוי של המשפט, מובילים למסקנה שבעניינו של המשיב ניתן לנטרל את החשש שלא על דרך הותרת המשיב במעצר מאחורי סורג ובריח.

37. בבחינת היתכנות חלופת מעצר, הגם שנתתי משקל להמלצת שירות המבחן, אני סבורה שהאישומים החמורים נגד המשיב, אינם מאפשרים בשלב זה, את שחרורו לחלופה של מעצר בית. בצד זאת, אני סבורה שהמלצתו של שירות המבחן למתן צו פיקוח על המשיב למשך שישה חודשים היא ראויה, ותהווה אף היא, גורם ממתן. מכלול השיקולים שנפרשו בפני, מובילים אותי למסקנה שהאיוון ההולם הוא להורות על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, בתוספת תנאים ומגבלות שיצמצמו אף הם את החשש.

38. באשר למפקחים, מהם התרשמתי ישירות, הרי שבדומה להתרשמותו של שירות המבחן אני סבורה שהמפקחים שהעידו בפני התגייסו והתלכדו מתוך רצון כן לפקח על המשיב. אינני מקבלת את התנגדותה הגורפת של המבקשת למפקחים. מה גם שריבוי הדרישות שהציבה לכשירות לתפקיד הפך את האפשרות לאתר מפקחים הולמים לכמעט תיאורטית. עם זאת, ביחס לחלק מהמפקחים, נותר גם אצלי ספק באשר ליכולתם להציב למשיב גבולות, לפחות בשלב זה. כך ביחס לאשת המבקש, לאור התנהלותה לאורך השנים, גם במסגרת החקירה בתיק זה, וגם ביחס לאביו של המשיב. יתר המפקחים, בני המשפחה והחברים, הרשימו אותי כמי שמבינים את האחריות הכרוכה בחובת הפיקוח ושיהיה ביכולתם להציב גבולות ולדווח, במידת הצורך, על הפרת התנאים.

39. אשר על כן אני מורה על מעצרו של המשיב, מר אחמד קסאס, נושא ת.ז. 023110703 בפיקוח אלקטרוני וזאת עד לתום ההליכים הפליליים נגדו בתפ"כ 12020-06-22 ובהתאם להוראות סימן ג1 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. והכל בכפוף לתנאים הבאים:

א. הפקדה או ערבות בנקאית בסך 500,000 ש"ח.

- ב. התחייבות עצמית בסך 750,000 ש"ח.
- ג. ערבות צד ג' בסך 350,000 ש"ח שתחתם על ידי כל אחד מהמפקחים המאושרים. אני מאשרת את המפקחים הבאים: רבקה קסאס ת.ז. 026265983; נעמי קסאס ת.ז. 212252209; ג'ניה פילטוב ת.ז. 317220796; אשר זילברשפורן ת.ז. 024839433.
- ד. המשיב ישהה במעצר בפיקוח אלקטרוני ברחוב יעקב מרידור 11/2 בתל אביב, תחת פיקוח לסירוגין של המפקחים שפרטיהם לעיל. בכל עת יהיה המשיב מלווה במפקח אחד לפחות. על המפקחים לדווח למשטרה על כל הפרה, ולקיום התחייבותם הם יחתמו על ערבות בסך 350,000 ש"ח. הובהר למפקחים שניתן יהיה לחלט את ערבותם בכל מקרה של הפרה גם אם זו תבצע במועדים בהם יהיה המשיב בפיקוח של מפקח אחר.
- ה. מוצא בזה צו עיכוב יציאה מן הארץ נגד המשיב. דרכונו של המשיב יופקד בתחנת המשטרה.
- ו. נאסר על המשיב להשתמש בטלפון נייד, גלישה אינטרנט, מחשב מכל סוג.
- ז. ניתן צו פיקוח של שירות המבחן על המשיב למשך שישה חודשים.
- החלטה זו תיכנס לתוקף לאחר שיושלמו הוראות מנהלת האיזוק.
- המזכירות תשלח החלטה זו לשירות המבחן, למנהלת האיזוק ולשירות בתי הסוהר.
- ניתנה היום, י"ח כסלו תשפ"ג, 12 דצמבר 2022, בנוכחות
הצדדים.